

Labyrinten

Sinds ik naar Rome ben gelopen, tevergeefs heb gezocht naar het labyrint in de kathedraal van Reims, maar er wel een in Lucca heb gevonden, heb ik een kleine fascinatie voor labyrinten. Ik heb me in Reims wezenloos gezocht, de kerk van links naar rechts, en van voor naar achter doorkruist en daarna nog een keer. Niet te vinden. Het labyrint dat de vloer van de kathedraal ooit sierde bleek al in 1779 vernield te zijn. Tsjá, dan kun je lang zoeken. In Lucca heb ik een nieuwe poging gedaan. In de kathedraal van San Martino op een van de pilaren aan de rechterzijde van het kerkportaal, is nog steeds een labyrint te vinden, in dit geval een vingerlabyrint.

Toen ik vorig jaar in een boekhandel in Italië dan ook het boek *Labirinti* tegenkwam, werd ik meteen enthousiast. Zo'n 60 labyrinten van over de hele wereld staan in alfabetische volgorde vermeld, daterend van 20.000 voor, tot 2.000 na Chr. Er is geen twijfel over waar de makers vandaan komen; labyrinten uit het Verenigd Koninkrijk zijn wat oververtegenwoordigd.

Met mijn houtje-touwtje kennis van het Italiaans* heb ik wat moeite met de tekst, maar plaatjes kijken is minstens net zo leuk: de verschillende vormen, de ontwikkeling, en de groottes, in steen, van planten en in de grond. Zo kom ik erachter dat niet alle labyrinten rond of vierkant zijn, maar ook vormen van dieren kunnen hebben. Dat ook Peru, India, China en Dubai een labyrint hebben. En dat een labyrint wel 300 meter lang kan zijn. Of dat de lengte van een labyrint in Engeland de hoogte van de klokkentoren heeft. Van elk labyrint wordt informatie gegeven over de vindplaats (inclusief kaartje), de datering en de afmetingen, met een paginagrote afbeelding.

Een labyrint is een pelgrimssymbool bij uitstek. Niet om de weg kwijt te raken, zoals in een doolhof, maar juist om de weg te vinden. Een labyrint is als het leven zelf: telkens als je denkt dat je er bent, neemt het een onverwachte wending. Je hoeft je niet druk te maken over de weg. Je hoeft alleen maar de keuze te maken: loop ik wel of loop ik niet. Om de labyrinten uit het boek te kunnen lopen, is het niet noodzakelijk om ze ook daadwerkelijk te bezoeken; ze zijn allemaal met de vinger te volgen. Net als die op de kathedraal in Lucca. Daar moet je dan wel weer echt naartoe, want die staat niet in het boek.

* Het boek is onder andere ook beschikbaar in het Engels (*The Maze*), Duits, Frans en Spaans.

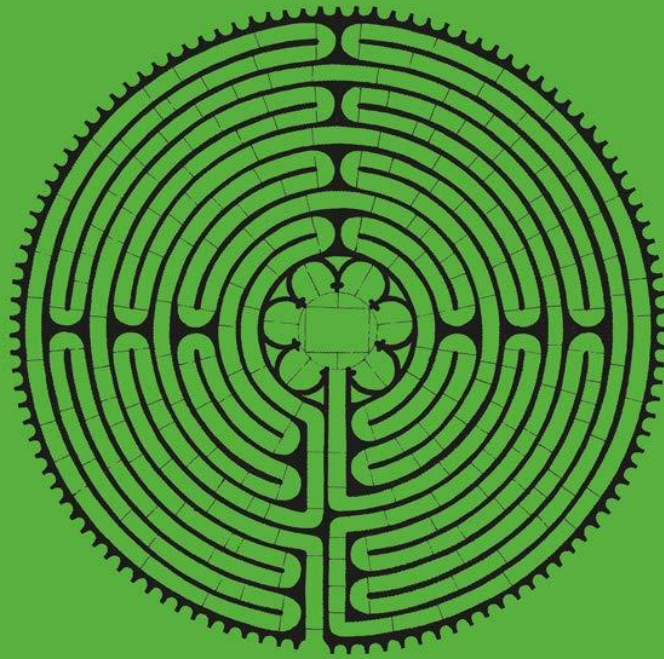
Angus Hyland & Kendra Wilson (2019). *Labirinti. Di piante, di pietra e di terra*. Mondadori Electa S.p.A., Milano.

Angus Hyland & Kendra Wilson

LABIRINTI

DI PIANTE, DI PIETRA
E DI TERRA

Illustrazioni di Thibaud Hérem

Rizzoli